

»Kennið land tykkara«

Landsins størsta bingo

12	34	57	78	90
----	----	----	----	----

byrjaði í leygardagsblaðnum.

Vinnið — verið við — gerið kvettið.

Leygardagsblaðið fæst frá seljarum okkara ella beinleiðis frá okkum — telf. 11820, box 76, 3800 Tórshavn.

Við sjálfstýri vil onkur halda — við ella uttan sjálvbjargni. Onnur halda kanska, at sjálvs-vunnið sjálvbjargni má til og at loysing og sjálfstýri eru spurningar, ið minni hava at týða, tá vit kortini fóta okkum sjálvum figgjarliga sum á annan hátt.

Hesin orðadráttur fer ivaleyst ikki í bræði at føra til so breiða niður-støður, at fólk alt

kann taka støðu fyri ella imóti.

Tó kunnu vit, meðan biðað verður, vaksa um okkum sjálvar sum froyingar.

Hetta gerst t.d. við at vit taka okkum saman til i størri mun enn higartil at kunnað okkum um uppruna okkara sum fólk, oyggjana upphav, landsins søgu og mentan teirra gomlu, sum hóast

strævnu livskorini megnaðu at seta teirra dóm á teiga- sum bygðaløg, bjørg og bryggjuspør, vøtn og áarlæg.

Froyar eru ungur sum bygðar oyggjar. Soga okkara sostatt eisini. Tess forkunnugari er tað tí at fáa fram i ljósmála ta søgu, vit hóast alt eiga at vísa á.

Høvdingarnir stóru i forum hava fingið

nakað av teirra søgu talda, men ikki i sama mun sum vanligi maðurin, sum síðan land-námstíðir eisini hevur verið við til at skapað hetta samfelag.

Teirra avrik eru teiga-, garða- og bygðaløgin, ræsur ruddar i bjørgum og skorðum og vunnar fiskileiðir.

Staðarnøvnini eru mong, ið beinleiðis eru tengd á ávisum undan-gongumonnun og glæsiligum søguligum tilburoðum. Eisini eru nøvn, ið minna á óhepnar ferðir, vápnastrið innanoyggja og farsóttir.

Altsamalt molar i ti syndraða tilfari, vit hava at byggja okkara søgu á.

Rustirnar frá gamlari búseting eru ikki so fáar og fleiri eru sagnir og søgurnar um enn ikki visindaliga prógv-aði býli.

U'n vit settu okkum fyrri øki fyrri øki at kanna flest møgulig staðarnvø og søguliga uppruna teirra, so høvdu vit havt úr at gera i árávis.

Hetta gerst ikki til fulnar við ferðing eina viku til ávist stað. Men er ansurin til vildar, so kann nógv fáast burturúr til tess at knýta bond við uppruna okkara soleiðis, at vit standa stinnari mótvægis útlenska sjálvsvitskutýnandi á-ganginum.

Eygileiðan av náttúruni er i sjálvum sær nógv stórum setningur at seta sær hjá teimum, sum i dagliga yrkinum ikki koma

øðrvísi i samband við náttúruna enn at pila ígjøgnum hana á fyra hjólum til og úr arbeiði.

Tíðindablaðið SOSIALURIN hevur sum bingovinningar hesuferð valt slikar, ið mennu kunnu hugin til ferðing i egnum landi.

Tann eini høvuðs-vinningurin er fullfiggjaður tjaldútútbúnaður frá Thomas Dam.

Hinir fimm eru fritt vistarhald eina heila viku fyrri familjuna — 2 vaksni umframt upptil 3 børn — á hesum frá-líku gistingarhúsum: Hotel Ísangsgrøði á Sandi, Hotel Vágur i Sørvági, Hotel Bakkin i Vági, Hotel Eiði á Eiði og Hotel Norð á Viðareidi.

Okkara Norur og Torvaldar sum baktjald

Dukkuheim eftir Henrik Ibsen i Norðurlandahúsinum.

Leikstjóri: Sveinn Einarsson. Pallur: Tróndur Patursson. Ljós: Árni Jón Baldvinsson. Leikarar: Elin K. Mouritsen, Pétur Einarsson, Olivur Næss, Borgar Garðarsson, Laura Joensen og onnur

aftanfyrri. Ongar effektir at hjálpa sær.

Tað man vera ein øgilig venjing, sum her liggur aftanfyrri.

Stór krøv eru sett til leikararnar, bæði ti uppsetingin er sum er og ti spælt verður á tveimum málum.

Skiltu ikki

Og uttan íva ti krøvini vóru stór, var spælið eisini gott.

Her var aftur eitt dømi um, hvat ein dugnaligur leikstjóri kann fáa burturúr fólk, sum hevur gávurnar.

Serliga skal nevast Elin K. Mouritsen, ti hon hevur tann stóra høvuðsleiklutin og er frammi næstan alla tíðina (leikurin varar triggjar timar). Onkuntíð tosaði hon ov lágt, men annars spældi hon sannførandi trygt fram móti ti lukkuliga endanum. Frá teirri sorgleysu byrjanini til óttan og óvissuna og avgerðina.

Tveir aðrir týðandi leiklutir eru á íslendskum. Og hetta ger at tey, sum ikki kenna leikin, heldur ikki fáa fult gagn av honum. Tíverri, ti til dómis Krogstad er lykilin til at skilja gongdina.

Men áskoðararnir skiltu ikki tað íslenska. Helst, ti teir tosaðu vanliga, tað vil siga fyrri áskoðararnar ov titt.

Men hetta er eisini ætlanin. Tey valdu hetta

i staðin fyrri at lata teir tosa seint. Altså listin fyrri listina.

Tað ger tað ikki betri, at uppsetingin krevur, at leikararnir ikki sjáldan venda áskoðarum bakið. Tá er ikki so lætt at hoyra.

Annars nýta leikararnir plássid væl. Tey flyta seg nógv.

Tað er ein spurningur, hvat virði er i hesum, at spæla á tveimum málum.

Ein roynd, eksperiment, gaman i. Sjálvur hevði eg heldur kosið at sæð okkurt annað eksperiment, reint leiklistarligt.

Ti hava vit ov litið av i Føroyum.

Gott handverk

Dukkuheimið i Norðurlandahúsinum er gott handverk og ein heilskapad framførsla. Møguleikarnir i Norður-

landahúsinum eru væl nýttir. Tó ikki teir teknisku. Ljósini verða brúkt eitt sindur við góðum úrsliti.

Rómurin frá jólaaveit-sluni hoyrist úr hátalara, men hetta fellur eins og uttanfyrri. Hóskar ikki til uppsetingina annars.

Dukkuheim er framúr gott traditionelt spæl i staðseting av leikarum og áskoðarum, sum ikki er so vanlig.

Yvir 200.000 kr. hevur

hetta projektið kostað. Tað er nógv, tá hugsað verður um, hvat professionellur sjónleikur annars fær i Føroyum.

Men tað er ein onnur soga.

Høgni Djurhuus

Nora (Elin K. Mouritsen) og Frú Kristina Linde (Laura Joensen). Leikstjórin setti stór krøv til leikararnar. Ella krøv, sum føroysku áhugaleikararnir ikki eru vanir við. Men teir sviku hann ikki